

68.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1930 r.

w sprawie odstąpienia gminie m. st. Warszawy na cele rozbudowy miasta części gruntów pasa pofortecznego w Warszawie.

Na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) i art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy na cele rozbudowy miasta zgodnie z planem regulacji i zabudowania, zatwierdzonym przez Ministra Robót Publicznych w dniu 22 czerwca 1927 r., części gruntów pasa pofortecznego, stanowiących własność Skarbu Państwa, położone w Warszawie, pomiędzy ulicą Puławską, ulicą Woronicza, fortem Legionów i od strony południowej ulicami nowoprojektowanymi o łącznej powierzchni 50.594.94 mkw.

§ 2. Część gruntów, wymienionych w § 1, przeznaczoną pod zabudowę domami mieszkalnymi według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Robót Publicznych w dniu 28 października 1929 r., o łącznej powierzchni 24.857.34 mkw., odstępuje się gminie m. st. Warszawy za cenę w § 4 oznaczoną.

§ 3. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy bezpłatnie z gruntów, wymienionych w § 1, część tych gruntów, przeznaczoną według wspomnianego w § 1 planu regulacji i zabudowania pod ulice i zieleńce publiczne, o łącznej powierzchni 25.737.60 mkw.

§ 4. Cena sprzedażna gruntów, wymienionych w § 2, wynosi 21.536 złotych 70 groszy i spłacona zostanie Skarbowi Państwa przez gminę m. st. Warszawy w równych ratach rocznych w przeciągu 3 lat z oprocentowaniem sześć od sta rocznie.

Pierwsza rata płatna jest w ciągu jednego roku od daty przejęcia gruntów przez Magistrat m. st. Warszawy.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności zaś ustalenie bliższych warunków przejęcia względnie nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów, odstępowanych niniejszym rozporządzeniem, tudzież dalszego użytkowania tych gruntów porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

69.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU,
PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 25 stycznia 1930 r.

o ulgach celnych na szproty i kilki.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie w opakowaniach hermetycznych: szprot wędzonych, marynowanych w oliwie oraz kilek w sosie (poz. taryfy celnej 37 p. 2 a — Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 54, poz. 540) może być za każdorazowym pozwoleniem Ministerstwa Skarbu stosowane cło ulgowe, wynoszące 15% cła normalnego (autonomicznego).

O ile chodzi o towary, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie cła maksymalnego (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, będzie wynosiło 15% cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1930 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

70.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU
I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 lutego 1930 r.

o lichwie pieniężnej.

Na podstawie §§ 2, 4, 5, 8 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1926 r. dotyczącej przedłużenia mocy obowiązującej tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi, obowiązane są sporządzać na 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku wykazy:

a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów i prowizyj:

- 1) przy dyskoncie weksli,
- 2) przy rachunkach debetowych otwartego kredytu,
- 3) od pożyczek terminowych,
- 4) od pożyczek na zastaw papierów wartościowych i towarów,
- 5) od pożyczek na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przyczem winna być wyszczególniona wysokość wynagrodzenia, pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowanie i szacowanie,